

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consiliarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

De Autonomia seu libertate Religionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](#)

et Polycarpus, & adducet exempla Catholicorum Principum, qui omnes hæreses exigunt: quanquam hoc discrimen est, quod Protestantes ferè Catholicos omnes excludent: plerique autem Principes Catholicí multos ex Hæreticis sub sua ditione liberè viuere sinunt. Quid verò dicitur de Rebus pub. de liberis Imperij Ciuitatibus? Si secundūm decreta & cōuenta vtramq; oportet esse Religio nem liberam; quare ergo multis locis coguntur homines ad cōciones, ad conuenticula Lutheranorum? quare nec anguis vlli Sacerdotum conceditur, in quo Missas celebret? aut quare non pari cum Lutheranis & Protestantibus fruuntur libertate Catholicí? quare fortè inuenietur, qui dicat, Catholicam fidem Idololatriā esse? scelus hominis, an quia ita tibi videtur, talis etiam est? Etiam Catholicis Imperatoribus dogmata vestra hæretica visa sunt: ni hilominus vestris libertatem concesserunt. An quia minus pacifici sunt Catholicí? Atqui penes Magistratum est, coērcere improbos aut rebelles. Quid igitur causæ adferetis, nisi hanc unicum, vobis ita libere; nec cum Catholicis velle aut posse vos viuere, cùm tamen ipsi hoc velint, ac possint: & re ipsa, multis in locis, benignissimè vos tractent. Verū enim uero vos hæretici sic comparati estis, ut Catholicorum vel vestigia execremini.

At virgabit aliquis, illam libertatem, qua Hæreticis etiam ad sacras dignitates aditus pateat. Quasi verò hæc libertas sit Hæreticorum quidem hæc licentia esset, Catholicorum eterna seruitus; nec vlla ratio excogitari potest facilior ac promptior, totam Religionem funditus tollendi, quām si hæc libertas concedatur; si pro Catholicis sacrificiūque hominibus; Hæretici profani nobis sint venerandi. Ita scilicet rem Catholicam curabunt isti, sicut lupi oves, &c. Præterea, qua conscientia aut fide freti, has dignitates ambiunt, qui dignitates sacras contemnunt & irrident? Institutæ hæ sunt, ut Sacrificia offerantur pro viuis atque defunctis; ut DEI, Sanctorumque cultus & honor conseruetur ac augentur; ut psalmi, precesque statæ die noctuq; decantentur; ut

*De Autono-
mia seu li-
bertate Re-
ligionis que
ad aditus
ad honores
sacros Ec-
clesiasticos.
Ut Ecclesia
stica bona
possint sen-
sim occupa-
re Protesta-
tes ubique
conscientia
rum liberta-
tē afflatis.*

certi homines diuino cultui destinentur; nunquid Lutherani, Calviniani, ceteri Protestantes, Sanctos invocare ac colere: pro vita sanctis precari, certis temporibus psallere, ac interesse diuino cultui, eique se totos consecrare & cœlibes viuere poterunt? An Sacerdotum, Canonicorum, aliquorumque Ministrorum Ecclesiasticorum functiones obire, parcer preceptis Ecclesiae, obedire Summo Pontifici, Episcopis, alijsque Magistratibus Ecclesiasticis, obtemperare desiderant? Nam hæc si facient, protestari desinent: si in heretici persistent, similia exequi neque volent, neque poterunt. Non volent, quia nostra sacra & ceremonias Hereticorum execrantur. Non poterunt, quia nostris mysterijs non erunt iniciati. An Christianus aliquis, apud Turcos Poporum; apud Indos Brachmanarum, apud Iapones Bonzorum honores appetere audeat? Certè nostri ritus atque cultus Hereticis, Ethnici & Idololatrici videntur. Non sunt quidem tales, ut satis probatum est à nostris. Sed cum Hereticis abominanda sint nostra mysteria, cur eorum tamen appetunt Sacerdotia? Cur nō ea Idololatræ relinquunt: an & ipsi Idololatræ, ob pecunias & redditus fient? Quid hinc concludas, nisi suam cuique Heretico cupidinem, DEFV fieri: neque Religionem ac pietatem quæri: sed sub hoc velo & umbra, saturitatem atque voluptatem: & sacrorum

Seditionum omnium interitum?

ac bellorum Seditionum porro, tumultuum ac bellorum, tūm Ciuitatum in lium, tūm exterorum qui fuere auctores; Nonnè Heretici? Imperio fa Tūm in Imperio, tūm extra illud: in Gallia, in Belgio, in ces esse Pra Anglia, in Germania. Dicet fortè aliquis: Ideò hæc mouedentes & Hæreticos. Vide commentarium Surij, Michaelem ab Isseldt, In- crediū Cat- umistic. Et non contenti libertate, etiam in bona Catholicorum & Eccl-